

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
ЛЬВІВСЬКА НАЦІОНАЛЬНА АКАДЕМІЯ МИСТЕЦТВ

79011, вул. Кубійовича, 38, м. Львів, Україна, тел./факс: (032) 276-14-82 www.lnam.edu.ua
office@lnam.edu.ua код ЄДРПОУ 02071027

На № 270 – вих – 321
від 06.06.2017

26.06.17 Б415-01

В.о. начальника Управління культури
Львівської міської ради
п. Оксані Стельмах

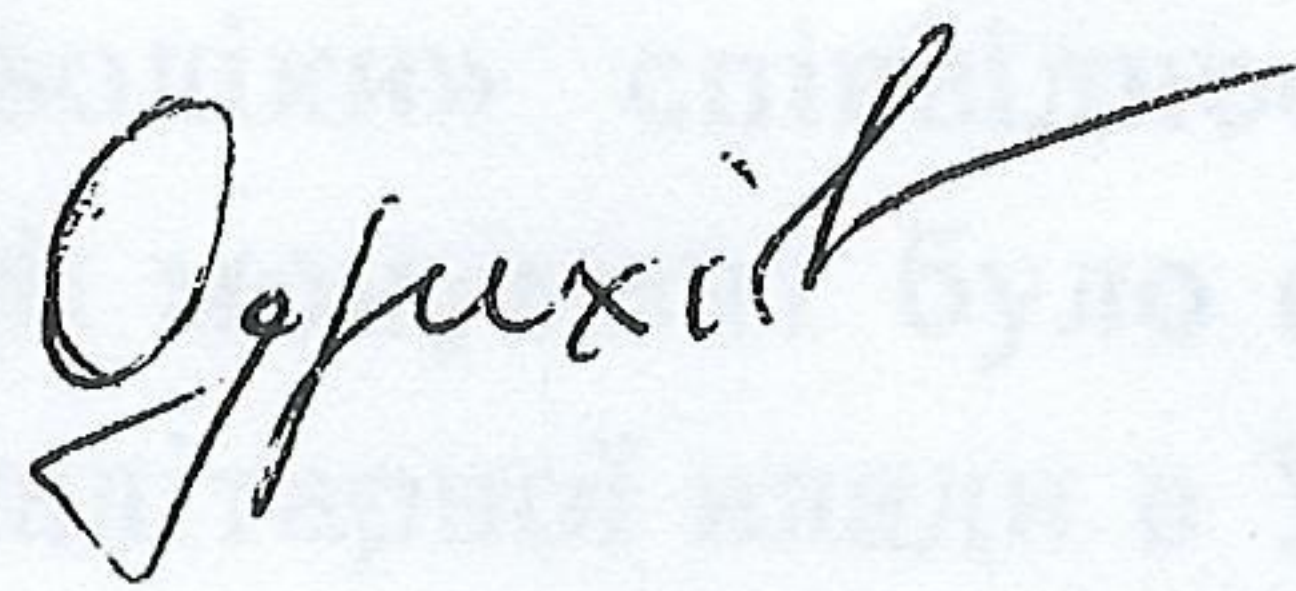
Відповідно до Вашого листа надсилаємо наше бачення проблеми щодо виконання Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки» співвідносно Монумента слави на вул. Стрийській у Львові. Цей монумент було споруджено 1970 року як один з об'єктів символізації тоталітарної влади в Україні. В авторському колективі були відомі скульптори та архітектори – Е. Мисько, Д. Крвавич, Я. Мотика, О. Пирожков, М. Вендзилович, А. Огранович. 1972 року цей монумент відзначено Державною премією УРСР ім. Т. Шевченка. Від часу самого відкриття і до періоду відновлення державності України цей об'єкт виконував функцію одного з ідеологічних акцентів, на возвеличення слави советського режиму в протистоянні з нацизмом.

На сьогодні Монумент має значення як об'єкт історичної пам'яті про попередню історичну епоху та як мистецька пам'ятка, що в актуальній на свій час методології відображала певні ідейно-естетичні цінності тоталітаризму. Над скульптурними образами монументу працювали видатні митці-професіонали, зокрема і перший з часу Незалежності ректор Львівської академії мистецтв Еммануїл Мисько (про складний психологічний контекст роботи над монументом та художньо-естетичний еквівалент цього об'єкту подається в авторській монографії Р. Яціва «Скульптор Еммануїл Мисько: Світло долі» (Київ, вид-во «Криниця», 2009).

В свідомості мешканців Львова, для яких за роки Незалежності відкрилося багато трагічних сторінок політичної історії ХХ століття, зокрема пов'язаних з тоталітаризмом, національно-визвольною боротьбою та репресіями, ідейний стрижень даного монументу трансформувався в іншу смислову площину, частково розкрити в нанесених на монументі словах «Переможцям над нацизмом». На думку членів вченої ради ЛНАМ, в яку

входять відомі художники і педагоги, така адаптація комплексу колишнього монументу є коректною як першої стадії музеєфікації даного об'єкту. Вважаємо за доцільне ініціювати місцевій владі спеціальне обговорення різних аспектів дальшої долі Монументу слави, за участі кваліфікованих істориків, музейних працівників, архітекторів, митців, представників громадських організацій та відповідних підрозділів державної влади. Кінцевим рішенням такого обговорення мало б стати вироблення рекомендацій для т. зв. «дорожньої карти» музеєфікації Монумента слави як одного з об'єктів історії радянського тоталітаризму в Україні. Тільки при такому державницькому підході до цієї проблеми нові покоління українців зможуть отримати документальне, а не спотворене, підтвердження минулого історичного часу, а також проявити шанобливе ставлення до пам'яті про тих митців, які жили і працювали в цей складний період, багато своїх зусиль докладаючи до ствердження національних духових цінностей у мистецтві.

Ректор,
професор

Володимир Одрехівський